

(3201LVT) Vad gäller om företaget är avtalspart med den till vilken betalning sker (kundförhållande) eller mellanmanssituationer eller utlägg förekommer?

Kundförhållande (företaget betalar till leverantör av vara eller till tillhandahållare av tjänst)

Är det fråga om ett vanligt kundförhållande, där företaget är leverantörens/tillhandahållarens medkontrahent, förutsatt att företaget har muntligt eller skriftligt avtal med leverantören/tillhandahållaren om förvärv av vara eller tjänst från denne, uppkommer avdragsrätt för debiterad ingående moms på förvärvet (om leveransen/tillhandahållandet är skattepliktigt och sker inom landet utan att fråga är om att företaget i stället ska förvärvsbeskattas).

Om erhållet underlag i form av exempelvis faktura från leverantören uppfyller innehållskraven i 11 kap. 8 § mervärdesskattelagen (1994:200), kan företaget utöva avdragsrätten, genom att redovisa ingående momsen i momsdeklarationen för redovisningsperiod varunder förvärvet bokförts eller borde ha blivit bokfört enligt god redovisningssed.

Om varan eller tjänsten beställts av företaget och det betalar i förskott, kan avdragsrätten på samma premisser utövas för ingående momsen i erlagt förskott redan i momsdeklarationen för den redovisningsperiod varunder företaget erlade det.

Mellanmanssituationer

Är det inte fråga om ett vanligt kundförhållande, där företaget är leverantörens medkontrahent, kan företaget vara mellanman.

I så fall jämställs företaget med en återförsäljare av varan eller tjänsten som förmedlas, om företaget agerar ”i eget namn” i förhållande till leverantören till vilken företaget erlägger likvid för varan eller tjänsten. Detta gäller enligt en särskild momsmässig specialreglering, 6 kap. 7 § ML. Innebörden blir att också företaget anses göra den egentlige köparens förvärv, trots att företaget inte är den egentlige köparen enligt något muntligt eller skriftligt avtal med leverantören. Om leveransen/tillhandahållandet är skattepliktigt och sker inom landet utan att fråga är om att företaget i stället ska förvärvsbeskattas, uppkommer avdragsrätt för debiterad ingående moms på inköpspriset för förvärvet.

Om nämnda särskilda momsmässiga ’kommissionärsregel’ inte aktualiseras, är företaget som mellanman i stället att betrakta som en vanlig inköpsagent. Företagets momsproblem begränsas då till den provision, det arvode som företaget erhåller från köparen för förmedlingen av varan eller tjänsten. Det blir det underlag för vilket företaget har att ta ansvar på temat om det blir skyldigt att redovisa och erlägga utgående moms för förmedlingstjänsten.

Utlägg

Om i stället företaget – utan att någon sådan särskild momsmässig ’kommissionärsregel’ aktualiseras – enbart erlägger betalningen för annans räkning, är det fråga om utlägg. Företaget ska enbart behandla beloppet över balanskonton i sin bokföring och det berör sålunda inte företagets momsredovisning. Genom att behandla utlägget sålunda minskar risken för att Skatteverket anser att den särskilda momsmässiga ’kommissionärsregeln’ aktualiseras.

Uttrycket ”i eget namn” i andra regler än 6 kap. 7 § – jfr 9 b kap. ML ang. resetjänster

Notera att uttrycket ”i eget namn” inte bara förekommer i 6 kap. 7 § ML. Det förekommer också i 9 b kap. 1 § ML angående s.k. resetjänster tillhandahållna av resebyråer. Resebyrån förvärvar eller förmedlar varor och tjänster från andra beskattningsbara personer, och agerar ”i eget namn” i förhållande till resenären som köper en enda tjänst (resetjänsten) från resebyrån. De särskilda reglerna i 9 b kap. ML om viss resebyråverksamhet är komplicerade att tillämpa och här nämns bara att de finns, och att uttrycket ”i eget namn” förekommer där.